

СЦЕНАРІЙ ДО ДНЯ ВИШИВАНКИ

Влад

Вишиванка – символ Батьківщини.
Дзеркало народної душі,
В колисанці купані хвилини,
Світло і тривоги у вірші.

Ангеліна

Вишиванка – дитинча кирпате,
Що квітки звиває в перепліт,
Материнські ласки, усміх тата,
Прадідів пророчий заповіт.

Олександр

Вишиванка – писанка чудова,
Зірка ясна, співи та вертеп.
Вишита сльозою рідна мова,
Думами дорога через степ.

Альона

Моя вишиванко, червона калино,
Ти символ Вітчизни з прадавніх віків.
Моя вишиванка – душа України
І зірка яскрава для дочок – синів.

Віктор : Вишивка – це один із найдавніших та найпоширеніших видів народної творчості. Прагнення прикрасити свій одяг, свій дім завжди було властиве людині. За допомогою вишивки звичайний шматок домотканого полотна перетворювався у витвір мистецтва.

Аліна : Якось Бог вирішив наділити дітей світу талантами. Французи вибрали елегантність і красу, угорці – любов до господарювання, німці – дисципліну та порядок, діти Польщі – здатність до торгівлі, італійські діти одержали хист до музики... Обрадувавши всіх, Бог раптом побачив у куточку дівчину. Вона була одягнена у вишиту сорочку, руса коса переплетена синьою стрічкою, а на голові багрянів вінок із червоної калини. І запитав її Бог:

Вадим : -Хто ти? Чого така сумна?

Ангеліна: Дівчина відповіла: Я – Україна, а плачу я, бо стогне моя земля...

Вадим - Чого ж ти не підійшла раніше? Я всі таланти роздав. Не знаю чим можу зарадити твоєму горю? Дівчина хотіла піти, але Бог зупинив її:

Влад :

- Зачекай. Є в мене дар, який прославить твій народ на цілий світ. Від сьогодні все горітиме у твоїх руках. Візьмеш ти шаблю, і буде нескорений твій народ. Візьмеш плуг, і заколоситься на ваших полях жито-пшениця. А в хаті твоїй буде панувати краса та затишок, а пісня твоя звучатиме у віках. Все це стане можливим, дякуючи вірі твого народу у власні сили і бажанню працювати заради власного добробуту.

Альона : Взяла дівчина Божий дарунок, і відтоді славиться Україна своїми майстрами, а серед них ті, що присвятили себе мистецтву народної вишивки, художнього плетіння та іншим видам рукоділля.

Богдан Царенко

Сорочку – вишиванку до самого світанку
Вишивала дівчина в сиву давнину.
Схрещувались ниточки, розквітали квіточки:
Ружі та барвінок, вздовж по полотну.
Вишивала з піснею, стало все барвисте.
Чи на дворі дощ був, чи холодний сніг.
Вишивала ружу та вкладала душу,
Щоб на довгі роки вийшов оберіг.
Барви кольорові: зелень – то діброви,
Молодість, надія, злагода і мир;
Жовтий – то колосся, й плодовита осінь,
І ласкаве сонце, що встає з-за гір.

Пісня “Мені сорочку мама вишивала» - Люба Вергуляцька

Мені сорочку мама вишивала
Неначе долю хрестиком вела
Щоб лихих стежинок не шукала
І до людей привітною була
Виконуй доню – мама говорила
Життя закони, істини прості
Не зраджуй землю, що тебе зростила
Не залишай нікого у біді

Приспів (2):

А сорочка мамина біла-біла
А сорочка мамина серцю мила
А сорочка мамина зігріває
Я її до серденька пригортаю

Літа неначе птахи пролітали
Матусі коси дивом зацвіли
І я сорочку білу вишиваю
Як вишивала матінка мені
Виконуй доню – мама говорила
Життя закони, істини прості
Не зраджуй землю, що тебе зростила
Не залишай нікого у біді

Приспів (2) :